

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Appendix de cura Magistri erga professores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

APPENDIX

DE CVRA MAGISTRI
ERGA PROFESSOS.*Cap. 1. De cultura recenter pro-
fessorum.*

Ad officium Magistri spectat, recenter
 professos, quos per
 annū probationis
 rexit, excolere; &
 ad vltioris perfe-
 ctionis cursū, occa-
 sione professionis cursū, occasione pro-
 fessionis vrgere. Infeliciter quippe ca-
 sa Nouitiorū ageretur, si statim ac-
 professionē emitterēt, à Magistri cultura re-
 cederent. Cū enim anno vno cep-
 tam monasticæ perfectionis fabricam
 ordinariè non absoluant; parūm spe-
 de perficienda Evangelica turre super-
 esset, si opus imperfectū non eniterēt
 absoluerē.

2 Magister etgo discipulos suos recen-
ter professos accuratissimè custodiat;
& ad vota solennia obseruanda, ad offi-
cium diuinum religiosè admodum per-
soluendum, ad Regulæ, Constitutionū,
Instructionum, cæremoniarumq; ob-
seruationem, proposita, & expensa pro-
fessionis obligatione, seriò exhortetur.

3 Caueat, ne noui professi à studio dis-
ciplinæ monasticæ, quam per annum
didicere, deserueant; neve aliquo licē-
tiæ genere relaxentur, Nihil enim eius-
modi professis peiùs officit, quàm quod-
dam licentiæ genus, vna cum professi-
one, quasi lolium cum tritico subortū.
In anno quippe probationis, iudicij ti-
more cohibiti nihil audebant, ne fortè
expellerentur: emissa verò professione,
nonnulli parum mites ab status securi-
tate, licenter agendi ansam arripiunt,
quasi ad altiorem perfectionem inde
non aspirare deberent.

4 In exhortationibus igitur, colloquijs
priuatis, & occasionibus alijs, cum pro-
fessis, quamdiù ab eo Cænobio non re-
cedunt, æquè ac cum Nouitijs aget; ni-
hilq; curæ solitæ remittet.

h

5 Quin-

5 Quinetiam præter solitam curam, suscipiet aliam zelo domus Dei planè dignam. Instâte quippe necessitate, professi fratres, vel foras, vti socij Patrum, ad varia negotia mittuntur, vel ad officia, quæ communicationem cum sæcularibus requirunt, domi designantur. Quocirca noua instructione, ac vigilantia proculdubiò indigent, quæ ad partes Magistri pertinet.

Cap. 2. De instructione fratrum professorum, qui foras mittuntur.

1 **N**ON est animus, de ijs fratribus professis agere, qui cum ætate adulta sint, iustis de causis, quas non possumus certis legibus comprehendere, statim à professione ad res grauiores designantur. Hi quippe, tanquã viri prudentes, ac modesti, qui anno vno, spatia multa confecerint, & sine Religionis dâno, negotia cum sæcularibus gerere valeant, in aliquo euentu rarò, non malè ad hæc onera destinantur; & ob rerù multitudinem, ac varitatem à Magistri cura velut excepti ad proximam Superiorum curam traducuntur. Animusi-
gi-

gitur est, de ijs fratribus professis scribere, qui vti socij aliorum vulgò foràs mittuntur.

2 Hos ergo Magister erudiet, ac modestiæ, silentijq; præsertim admonebit. Quod enim ad modestiã spectat, exploratũ est, eos arctissimè obligari ad cohibendos oculos, corpusq; totũ cũ moderatione regendũ. Nã præter cultũ virtutis, cui ad propriã perfectionẽ acquirendã studiosius vacare debent, vbi plures distractionis occasiones ingruũt, cõmune Religionis bonũ eos iã, p̄fessos extimulare debet, nè bonũ nomẽ aliorũ Religiosorũ modestia partum obscurent.

3 Quod verò ad silentium attinet, moneat Magister, vt cum Patre, quem comitantur, nisi intetrogẽtur, verba prorsus non faciant, aut parcissimè faciant. Cum externis verò nihil prorsus loquãtur, sine Patris illius venia: quæ ad necessaria duntaxat verba, non ad linguã relaxandã, concedenda est.

4 Iam autem fratres foras prodeuntes, quod ad interiorem hominem attinet, monendi sunt, vt Dei præsentiam vigilantius, quam domi, mente petraçtent,

neque nouarum rerum curiositate se allici sinant. Experimento enim quotidiano patet, animam rerum in saecularium curiositate dissipatam, difficulter ad modum sese colligere, & ad rerum celestium meditationem reuerti.

Cap. 7. De Instruktionem fratrum professorum, qui ad officia designantur.

1 **D**ifficile est, inter occasiones multiplices, virtutis modum mediūve tenere. Si enim, qui diū sancteque vixerunt, sibi ab occasione timent; quis non planè fateatur, rem sanè miram esse, inter occasiones, inculpate versari? Res certè perspicua est. Quapropter Magister novos professos præmuniet, ad officia sanctè gerenda.

2 Monebit, vt Instruktionem officiorū exactè obseruent; & siquid ibi non decretum occurrat, ad ipsum perferant, vt modos perfectè agendi præscribat.

3 Hortabitur ad perfectissimum modestiæ, ac silentij cultum: ne scilicet existiment, quia ad officia præstanda & loqui, & intueri, necesse sit, omnem idcir-

co ocu-

eo oculorum, linguæq; licentiam, sibi
 permitti. Pessimè quippè agent, si absq;
 Dei timore, officijs ad eam laxitatem
 abutantur. Regula sit, eos ministros, si-
 ne peculiari Superioris venia cum ne-
 mine loqui posse, ijs verbis exceptis, que
 ad expedienda negotia, necessaria
 sunt.

4. Moneat Magister vt nullum familia-
 ritatis genus, cum externis contrahant;
 sed se totos Deo, & Superioribus ser-
 uent. Quod certè obtinebunt, si Dei præ-
 sentia immemores non sint, & in ijs of-
 ficijs, Dei causam se agere perpendant.

5. Exhortetur Magister, vt comiter, ac
 suaviter cum externis agant: omniaq; il-
 la sollicitè vitent, quibus animos exas-
 perare possint. Quod sanè præstabunt, si
 omnia tempestiuè expedire, & perso-
 narum discrimen obseruare nitantur:
 quemadmodum fratres nostri, Dei gra-
 tia, consueuerunt.

Cap. 4. De spirituali professorum
 Instructione.

¶ Ita Magister professos fratres debet
 instruere, vt persuadeat, quicquid
 h 3 intra

intra probationis annum præstitere, pro
 nihilo ducendum : & à professionis die
 nouam, purioremq; vitam inchoandã.
 Perfectò Nouitiatus, simile quiddam
 est, declamationum exercitio, quod
 ferijs, publicisq; Orationibus præmitti
 consuevit. Præludia sunt, quæ in anni
 prioris cursu fratres exercent: status ve-
 rò professorum, serium, graue, grande-
 q; opus est. Quocirca enitendum est, vt
 quæ Nouitij præluserunt, iam professi
 perficiant.

2 Monendi ergo sunt fratres professi, vt,
 quemadmodum cœperunt vitam exor-
 rationis, & mortificationis studio con-
 tinuè, ita proficiantur, caueantq; ne
 quicquam eorum, quæ bono animo,
 firmoq; proposito exercuere, prætereant.
 Qua in re totius perfectionis monasticæ
 vis consistit; cum perspectum sit, bona
 cœpta, si ad finem vitæ perseuerent, te-
 naces obseruatores suos perfectos effi-
 cere.

3 Instruendi sunt, vt non modo com-
 munis, ac regularis vitæ fidissimi obser-
 uatores sint, verum etiam, vt opera su-
 pererogationis, quæ sub Magistri disci-
 plina

plina præstare assueuerunt, constantissime exequantur . Hoc enim primum Angelos Satanæ persuadet, vt supererogare desistant; moxq; hoc prælio victos ad necessariam status obseruationem omittendam impellit.

4 Magister verò seipsum his diabolicis conatibus opponat, & profectos ad noua, & maiora permoueat . Ita tamen illa temperet, vt credibile sit, animos semel instructos in ea tenacitate permansuros. Inter alia verò monita, vnum erit, vt diebus singulis, professionem renouent; alterum vt præsentia Dei studiosissimi sint, adhibitis inchoata remedijs, aliud, vt certo, puta septenario mortificationum numero, se in exiguis salté rebus, quotidie exerceant; aliud denique, vt ubicumque fuerint, cum Superiore, tanquam cum Nouitiorum Magistro versentur. Hæc quippe quatuor monita ea sunt, quæ animos eorum memores, ad monasticæ perfectionis culmen, facile perducant.

h 4

Cap.

Cap. 5. De Instructiōe professorum,
qui è Nouitiatu in alia cœnobia
migrant.

¶ **Q**uamdiù recenter professi inter
Nouitios promiscuè versantur,
& eodem prorsus modo, ac illi regun-
tur, timendi causa non subest. Feruor
quippe ille, & conceptus æmulatione ca-
lor professos alit, & promouet: at tran-
situs ille, ad alia Cœnobia, vbi exercitia
Nouitiorum desunt, non leuis causa ti-
moris est. Experientia nempe constat,
nonnullos professos, qui montes aure-
os polliceri videbantur, loci mutatione
animum quoque mutasse, atque à con-
cepto Spiritus sancti calore deferbuisse.

¶ Magister ergo hoc malum grande
præcauere cupiens, professos fratres,
pridie, quam migrent, aut alio tempo-
pore commodiore, prout occasio tulerit,
discessuros omnes simul, aut singu-
los seorsim alloquatur, & amantissimè
instruat. Suprema enim verba charitatis
dulcedine delibuta altiùs imprimuntur.

¶ Commendet impensissime quatuor
illa monita proximo capite recensita:
qui-

quibus nihil sanctius, vel vtilius eis tradere posse videtur. Sed quartum summa cum expensione commendet, obsecrans, vt cum aliorum Cœnobiorum Superioribus, eodem prorsus modo se gerant, ac si illi Magistri, ipsiq; perenniter Nouitij forent. Quod sane monitum totius disciplinæ monasticæ complexio est; siue de passionibus subiugandis, siue de parandis virtutibus, siue de tentationibus propulsandis, siue deniq; de rerum diuinarum studio tuendo sermo fiat.

4. Etsi verò, quatuor illa monita ad perfectionem parandam opportuna, simulq; ad fidam diuturnamq; obseruationem prudenti mediocritate temperata videantur; salubre tamen consiliū erit, novos professos peculiaribus insuper adiuuare consilijs, quæ ipsi fortasse, ex illis velut fontibus deriuare nescirent.

5. Moneat ergo Magister vt coerceant effrænem quendam affectum aliò migrandi, qui recenter professos infestare solet; vt scilicet nolint alio discedere, nisi quatenus Deo placuerit. Moneat, vt de propria commoditate solliciti non sint, sed eo prorsus modo, ac tempore,

h 5.

quo

quo abire iubentur, accepto Breuiario, Apostolico more discedant, nisi aliter Superior decernat. Moneat, vt vaticum non requirant, sed spem totam in diuina bonitate collocantes elemosynas emendicare constituent. Moneat, vt per viam alacriter, ac modestè, sine vlla contentionis imagine procedant. Instructionem emq; iter agentium ad vnguem obseruent. Moneat, vt statim adperuenerint eò; quò migrant, Superiori suo ità se totos humillimè tradant, ac illi eo die, è sæculo in claustrum se abderent, & inter Nouitios recenseri inciperent. Moneat, vt nihil noui nuntièr, ex ijs quæ alibi aguntur, nisi à superiore interrogentur. Moneat, vt, scioli non sint, ea quæ in Cœnobio fiunt, comparatione eorum, quæ didicere, reprehendentes, vel interpretantes; sed omnia simplicissime accipiant, suiq; curam gerant. Moneat, vt Superiori, omnia sua vel obligationis, vel supererogationis exercitia, siue ad orationis, siue ad mortificationis studium spectent, confestim aperiant; & eius sententiæ per omnia obtemperent. Moneat, vt legum custodia

dedi

dedi
iugi
sui a
6. S
liari
scrui
tent
Sup
run
frat
Qu
am
mo

A
M

nul
em
mi
stru

deditissimi sint, & ad veram sanctitatē,
iugi Dei præsentia, obedientiæ cultu, &
sui abnegatione festinent.

6. Si verò aliquis è discedentibus pecu-
liari Superioris cura indigeat, quòd sit
scrupulosus, aut fragilis, aut, quovis alio
tentationis gerere vexetur; Magister ad
Superiorem literas dabit, ac de statu re-
rum certiore illum faciet, curamq̃
fratris illius impense commendabit.
Quibus absolutis, filios suos charissimos
amplectetur, & precatus illis bona ex
more dimittet.

ADM ONITIO MAGISTRI QVOAD EXHORTATIONES.

 VM in tradendę doctrinę
methodo pars magna
fructosæ educationis No-
uitiorum posita fit; ope-
ræpretium visum est, nõ-
nulla diuersarum exhortationum ex-
empla subijcere, quæ Magister possit i-
mitari. Meminerit autē, quæ in tertia In-
structionis parte præscripsimus, & in
h 6 do-